

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 60/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Tiborom Nagyom, Kukučínova 8, Nové Zámky, vo veci namietaného porušenia čl. 5 ods. 2 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 15 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd a čl. 4 písm. a) a c) Európskeho dohovoru o štátnom občianstve rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžo 294/2015 z 19. apríla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. septembra 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 5 ods. 2 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 15 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd a čl. 4 písm. a) a c)

Európskeho dohovoru o štátnom občianstve rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 10 Sžo 294/2015 z 19. apríla 2017 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Sťažovateľ opísal vo svojej ústavnej sťažnosti skutkový a právny stav takto:

„Okresné riaditeľstvo PZ v Leviciach Rozkazom o uložení sankcie za priestupok sp.zn.: ORPZ-LV-OPP1-P-27/2012 zo dňa 19.10.2012 uložilo Sťažovateľovi sankciu vo forme pokuty vo výške 33,- eur, a to z dôvodu údajného porušenia ustanovenia § 11 ods. 1) písm. h) zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 1) písm. a) zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 06.11.2012 odpor. Okresné riaditeľstvo PZ v Leviciach Rozhodnutím o priestupku sp.zn.: ORPZ-LV-OPP1-P-27/2012 zo dňa 08.01.2013 uložilo Sťažovateľovi sankciu vo forme pokuty vo výške 33,- eur ako aj povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16,- eur; a to z dôvodu údajného porušenia ustanovenia § 11 ods. 1) písm. h) zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 1) písm. a) zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 22.01.2013 odvolanie. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre svojim rozhodnutím č.k. KRPZ-NR-OPP3-10I-001/2013 zo dňa 04.03.2013 odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Leviciach potvrdilo.

Sťažovateľ podal následne dňa 04.04.2013 správnu Žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, pričom zároveň dňa 11.04.2013 požiadal aj o odklad výkonu predmetného rozhodnutia. Na základe tejto žiadosti Okresné riaditeľstvo PZ v Leviciach odložilo výkon rozhodnutia do právoplatného preskúmania predmetného rozhodnutia súdom.

Krajský súd v Nitre svojim rozsudkom sp.zn.: 15S/21/2013-59 zo dňa 12.05.2015 žalobu Sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ vyčerpal aj poslednú možnosť súdnej ochrany a dňa 06.07.2015 podal voči uvedenému rozsudku odvolanie. Najvyšší súd ako súd odvolací svojim rozsudkom sp.zn.: 10Sžo/294/2015 zo dňa 19.04.2017 však potvrdil citovaný rozsudok Krajského súdu v Nitre. Následne dňa 19.07.2017 podal Sťažovateľ v predmetnej

veci dovolanie. Najvyšší súd však svojim Uznesením zo dňa 30.05.2018 konanie zastavil z dôvodu neprípustnosti konania. Predmetné uznesenie bolo Sťažovateľovi doručené dňa 16.07.2018.“

3. Podľa sťažovateľa sa počas súdneho konania Krajský súd v Nitre ani najvyšší súd nevysporiadali so zásadnými právnymi otázkami, na ktorých je predmetná vec založená. Podľa názoru sťažovateľa sa najvyšší súd v prvom rade počas konania sústredil na procesné aspekty predmetnej veci, avšak správnosť, resp. nesprávnosť postupov vymenovaných orgánov tkvie podľa sťažovateľa práve v posúdení hmotnoprávneho základu rozhodnutia, t. j. v citovanom ustanovení § 9 ods. 1 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Najvyšší súd sa však podľa mienky sťažovateľa nevenoval výkladu uvedeného ustanovenia a neprihliadal na ustanovenia vyššej právnej sily.

4. Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým by vyslovil:

„Základné právo [REDAKOVANÉ], nar.: [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], podľa čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 15 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd a čl. 4 písm. a) a c) Európskeho dohovoru o štátnom občianstve rozsudkom Najvyššieho súdu sp.zn.: 10 Sžo/294/2015 zo dňa 19.04.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/21/2013-59 zo dňa 12.05.2015 porušené bolo.

Základné právo [REDAKOVANÉ], nar.: [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach rozsudkom Najvyššieho súdu sp.zn.: 10 Sžo/294/2015 zo dňa 19.04.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/21/2013-59 zo dňa 12.05.2015 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn.: 10Sžo/294/2015 zo dňa 19.04.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/21/2013-59 zo dňa 12.05.2015 zrušuje.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon o ústavnom súde v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

III.

6. Z príloh priložených k ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že napadnutý rozsudok najvyššieho súdu bol sťažovateľovi (jeho právnomu zástupcovi) doručený 22. mája 2017 a že sťažovateľ podal proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu 19. júla 2017 dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd tak, že konanie o ňom uznesením sp. zn. 1 Sdo 11/2017 z 30. mája 2018 zastavil pre nedostatok podmienok konania, keďže podľa najvyššieho súdu „*podanie dovolania v správnom súdnictve neprichádza do úvahy*“.

6.1 Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

6.2 Sťažovateľ podal dovolanie proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu vydanému v správnom súdnictve. Z jasnej a konštantnej judikatúry najvyššieho súdu a ústavného súdu jednoznačne vyplýva, že v správnom súdnictve je dovolanie neprípustné. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ (zastúpený už v čase podania dovolania kvalifikovaným zástupcom – advokátom) mohol a mal vedieť, (i) že dovolanie proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu nie je prípustné, (ii) že nepredstavuje v správnom súdnictve účinný prostriedok nápravy a ochrany práv a (iii) že konanie o dovolaní bude zastavené (v zmysle Správneho súdneho poriadku v spojení s Civilným sporovým poriadkom). A teda sťažovateľ bol oprávnený podať ústavnú sťažnosť ústavnému súdu priamo proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu v lehote predpokladanej § 124 zákona o ústavnom súde, t. j. najneskôr 24. júla 2017.

6.3 Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu elektronicky až 14. septembra 2018. Ústavný súd preto uzatvára, že ústavná sťažnosť proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu je zo strany sťažovateľa podaná oneskorene, a preto ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2019